

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

صیانت از منابع بیمه‌ای، راهبرد عدالت اجتماعی دولت است

وزیر کار با اشاره به وضعیت برخی از صندوق‌ها گفت: تعدادی از صندوق‌هایی که از بودجه دولت ارتزاق می‌کنند عملاً به باری بر دوش همه ملت ایران تبدیل شده‌اند؛ در حالی که فلسفه صندوق این است که پول‌ها را جمع کند تا در زمان بازنشستگی و سالمندی همان اعضا از آن استفاده شود.

وی ادامه داد: مدیریت نادرست و قواعد غلط نگهداری منابع در سال‌های گذشته، این صندوق‌ها را به بحران کشانده است. البته بخشی از مساله، یک چالش جهانی است و ایران تنها کشور درگیر با این مشکل نیست بلکه در کشورهای مانند نروژ عملاً همه ذخایر نفتی در حال صرف هزینه‌های سالمندی است؛ چون عمر بشر در مقایسه با حدود ۵۰ سال قبل، بین ۲۵ تا ۳۰ سال افزایش پیدا کرده است و این افزایش طول عمر فشار مالی سنگینی بر صندوق‌ها وارد می‌کند.

وی افزود: با وجود این واقعیت جهانی، ما باید صندوق‌های خود را بهتر اداره کنیم و اجازه ندهیم منابع آن‌ها به گونه‌ای مدیریت شود که به بحران ساختاری برسند.

وزیر کار با تشریح وضعیت صندوق بیمه روستاییان گفت: ما صندوقی نداریم که در آن ۱۰۰ درصد منابع را دولت بدهد؛ چنین طرحی دیگر صندوق به معنای دقیق کلمه نیست، چون صندوق یعنی مشارکت. اما بر اساس قوانین موجود، برای بخش مهمی از جامعه روستایی، ۱۰۰ درصد حق بیمه را دولت می‌پردازد که این در حقیقت یک اقدام حمایتی است، نه صرفاً بیمه‌ای.

به گفته وی، در این صندوق، دو سوم حق بیمه از محل منابع عمومی و سهم دولت تأمین می‌شود؛ بنابراین باید با وسواس بیشتری از این منابع صیانت کنیم. این پول، پول همه مردم است و کوچک‌ترین سهل‌انگاری در اداره آن قابل قبول نیست.

مدیری با اشاره به تحولات صورت گرفته در صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر گفت: اگر امروز دقیق و مسئولانه عمل نکنیم، همین صندوق امیدبخش هم می‌تواند در آینده با بحران مواجه شود و این مسئولیتی است که امروز متوجه همه ماست.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: یکی از راهبردهای عدالت اجتماعی، صیانت از منابع صندوق‌های بیمه‌ای و پایداری آنهاست.

به گزارش ایرنا، احمدمیدری در سخنانی که به صورت ویدئو کنفرانسی در بیست و یکمین سالروز تأسیس صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر ارائه داد، اظهار داشت: صندوقی که تأمین مالی آن به‌طور کامل بر دوش دولت است، عملاً از ماهیت «صندوق بیمه‌ای» خارج می‌شود و این یعنی فشار بر بودجه عمومی و همه ملت ایران؛ بنابراین منابع عمومی باید با وسواس و دقت بیشتری اداره شود.

وی افزود: طرح بیمه روستاییان نخستین بار در سال ۱۳۴۴ مطرح شد اما تحقق آن تا سال ۱۳۸۴ به تأخیر افتاد؛ در حالی که هدف اصلی نظام این است که هم «برابری میان روستا و شهر» محقق شود و هم «سالمندی با کرامت و عزت» به یک واقعیت فراگیر تبدیل شود.

وی ادامه داد: بیمه روستاییان و عشایر اهداف بسیار مقدسی را دنبال می‌کند و اهمیت آن بر همگان روشن است؛ اما باید از تجربه تلخ برخی صندوق‌ها درس بگیریم تا این صندوق نیز به همان سرنوشت دچار نشود.

دانشگاه تهران حضوری شد:

تغییر زمان برگزاری امتحانات پایان نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴

تمایل می‌توانند با هماهنگی دانشکده خود نسبت به ملغی نمودن تقاضای پیشین خود اقدام نموده و از فرصت ایجاد شده جهت ادامه فعالیت‌های آموزشی استفاده کنند.

با هماهنگی‌های انجام شده با معاونت فرهنگی و دانشجویی دانشگاه، زمان و نحوه اسکان و ارائه تسهیلات رفاهی به آگاهی دانشجویان خواهد رسید. همچنین این دانشگاه تأکید کرد؛ با توجه به مشکلات پیش آمده ناشی از جنگ تحمیلی سوم، امتحانات پایان نیمسال روز پنجشنبه، ۱۱ تیر ماه جاری (به غیر موارد دروس عمومی که در همان تاریخ به قوت خود باقی است) به روز شنبه ۱۷ این ماه انتقال یافته و این روز در تقویم دانشگاهی، روز پایان امتحانات نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ می‌باشد.

دانشگاه تهران با اعلام از سرگیری حضوری کلاس‌های مقاطع تحصیلات تکمیلی از ۹ خردادماه، از تغییر زمان برگزاری امتحانات پایان نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ خبر داد.

به گزارش خبرنگار این، دانشگاه تهران امکان برگزاری کلاس‌های مقاطع تحصیلات تکمیلی در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ برای دانشجویان دوره تحصیلات تکمیلی (کارشناسی ارشد و دکتری) را فراهم کرد. ایسنا در خبری نوشت: بر این اساس، تمامی کلاس‌های دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی اعم از کارشناسی ارشد، دکتری تخصصی، عمومی و تخصصی پیوسته در دانشگاه تهران از روز شنبه، ۹ خرداد ماه ۱۴۰۵ مطابق با برنامه اعلام قبلی به صورت حضوری و در محل دانشکده مربوطه برگزار خواهد شد.

برگزاری کلاس‌های مقطع کارشناسی پیوسته همچنان به صورت برخط و از طریق سامانه مدیریت یادگیری الکترونیکی دانشگاه (ایلرن) ادامه خواهد یافت. دروس عملی و کارگاهی مقطع کارشناسی تا حد امکان به صورت برخط تداوم خواهد یافت و در صورت ضرورت برگزاری حضوری برخی از کلاس‌ها، پس از فراهم شدن مقدمات لازم و هماهنگی استاد درس مربوطه، متعاقباً در مورد زمان و نحوه برگزاری اینگونه کلاس‌ها به صورت فشرده، در ایام باقیمانده از نیمسال تحصیلی، اطلاع‌رسانی خواهد شد.

دانشجویانی که به دلایل مختلف در خواست حذف ترم در نیمسال جاری (بدون احتساب در سنوات) را داشته‌اند، با توجه به تغییر شرایط ایجاد شده، در صورت

سرمقاله

تجدید ارزیابی بانک‌ها

امیرحسین امین آراد/ مدیرکل اسبق مقررات و مبارزه با پول‌شویی بانک مرکزی

● در سال‌های اخیر، بخش مهمی از افزایش سرمایه بانک‌های دولتی و غیردولتی از محل «مازاد تجدید ارزیابی دارایی‌ها» و «سود ناشی از تسعیر ارز» انجام شده است. این روش‌ها در ظاهر می‌توانند سرمایه اسمی بانک‌ها را افزایش دهند، نسبت کفایت سرمایه را بهبود بخشند و برخی بانک‌ها را از شمول ماده ۱۴۱ قانون تجارت خارج کنند. اما پرسش اصلی آن است که آیا این افزایش سرمایه‌ها واقعاً به تقویت توان مالی بانک‌ها منجر می‌شود یا صرفاً نوعی بزرگسازي حسابداری ترازنامه‌هاست؟

واقعیت آن است که بخش عمده این افزایش سرمایه‌ها، نه حاصل ورود نقدینگی جدید، بلکه ناشی از ثبت سودهای دفتری و غیرعملیاتی است. از همین رو، انکای بیش از حد به این ابزارها می‌تواند به جای اصلاح واقعی نظام بانکی، مشکلات ساختاری آن را پنهان کند.

تجدید ارزیابی دارایی‌ها؛ افزایش سرمایه بدون ورود پول

در روش تجدید ارزیابی، بانک دارایی‌هایی نظیر زمین، ساختمان، شعب و سرمایه‌گذاری‌های خود را با ارزش روز ارزیابی و مازاد حاصل را به حساب سرمایه منتقل می‌کند. در نتیجه، سرمایه ثبت‌شده بانک افزایش می‌یابد؛ اما هیچ جریان نقدی واقعی وارد بانک نمی‌شود. به بیان دیگر: نقدینگی بانک افزایش پیدا نمی‌کند؛

قدرت واقعی تسهیلات دهی تغییر محسوسی ندارد؛

کیفیت دارایی‌ها بهبود نمی‌یابد؛

مشکلاتی نظیر مطالبات غیر جاری یا ناترازی ترازنامه پابرجا می‌ماند.

در چنین شرایطی، ممکن است سرمایه بانک روی کاغذ بزرگتر شود، اما توان واقعی آن برای جذب زیان یا مدیریت بحران تغییری نکند. از سوی دیگر، در اقتصاد توری می‌ایران، ارزش‌گذاری دارایی‌ها همواره با ابهام همراه است. بخشی از املاک و دارایی‌های بانک‌ها ممکن است نقدشوندگی پایینی داشته باشند یا در شرایط رکودی امکان فروش آنها با قیمت‌های برآوردی وجود نداشته باشد. بنابراین سرمایه‌ای که بر پایه این ارزش‌گذاری‌ها شکل می‌گیرد، الزاماً سرمایه‌ای با کیفیت و قابل اتکا نیست.

سود ناشی از تسعیر ارز؛ سودی دفتری و وابسته به نرخ ارز

بخش دیگری از افزایش سرمایه بانک‌ها از محل سود ناشی از تسعیر ارز انجام می‌شود. در این روش، دارایی و بدهی‌های ارزی بانک بر اساس نرخ‌های جدید ارز بازتعیین می‌شود و مابه‌التفاوت حاصل به عنوان سود شناسایی می‌شود. اما این سود در بسیاری موارد: ناشی از عملکرد عملیاتی بانک نیست؛

به جهش نرخ ارز وابسته است؛

پایداری بلندمدت ندارد.

در واقع، افزایش نرخ ارز می‌تواند بدون آنکه فعالیت واقعی بانک تغییری کرده باشد، سود بزرگی در صورت‌های مالی ایجاد کند. این سود ممکن است در دوره‌های بعد، با تغییر نرخ ارز یا تغییر سیاست‌های ارزی بانک مرکزی، کاهش یابد یا حتی معکوس شود. بنابراین بخشی از سرمایه بانک عملاً به متغیرهای سیاسی، ارزی و تصمیمات سیاستگذار وابسته می‌شود، نه به بهبود واقعی عملکرد بانکی.

مساله بسیار مهم؛ آیا این دارایی‌های ارزی اصلاً در دسترس هستند؟

یکی از مهم‌ترین ابهام‌ها در مورد سود ناشی از تسعیر ارز، مساله دسترسی واقعی به منابع ارزی است. در شرایط تحریم و محدودیت‌های بین‌المللی، بخشی از دارایی‌های ارزی بانک‌ها ممکن است:

در خارج از کشور بلوکه شده باشد؛

امکان انتقال نداشته باشد؛

یا عملاً قابل استفاده و نقد کردن نباشد.

در چنین شرایطی، بانک ممکن است روی کاغذ سود سنگینی از تسعیر ارز شناسایی کند؛ اما در عمل به آن منابع دسترسی نداشته باشد. به بیان دیگر، سودی در صورت‌های مالی ثبت می‌شود که ممکن است پشتوانه نقدی و عملیاتی واقعی نداشته باشد. این موضوع از چند جهت خطرناک است:

نسبت کفایت سرمایه بانک بهبود ظاهری پیدا می‌کند، بدون آنکه توان واقعی بانک افزایش یابد؛

سرمایه بانک بر پایه دارایی‌هایی شکل می‌گیرد که ممکن است نقدشوندگی واقعی نداشته باشند؛

امکان تحقق این منابع با نرخ‌های ثبت‌شده محل تردید باشد.

بنابراین صرف وجود ارقام ارزی در ترازنامه بانک نمی‌تواند معیار مناسبی برای ارزیابی کیفیت سرمایه باشد. مساله اصلی، قابلیت دسترسی، انتقال، تبدیل و نقدشوندگی واقعی این منابع است.

مهم‌ترین مخاطره پنهان؛ پرداخت مالیات نقدی بابت سودهای غیرنقدی

شاید یکی از خطرناک‌ترین پیامدهای این نوع افزایش سرمایه‌ها، مساله مالیات باشد. در بسیاری از موارد، بانک‌ها سود ناشی از تجدید ارزیابی دارایی‌ها یا تسعیر ارز را در صورت‌های مالی شناسایی می‌کنند و همین سود مبنای افزایش سرمایه قرار می‌گیرد؛ اما این سودها عمدتاً ماهیتی دفتری و غیرنقدی دارند. با این حال، در صورت مشمول مالیات بودن این سودها، بانک ناچار است مالیات هنگفتی را به صورت نقدی پرداخت کند.

اینجایک تناقض بسیار مهم شکل می‌گیرد:

سرمایه بانک در حساب‌های افزایش می‌یابد؛ اما نقدینگی واقعی بانک کاهش پیدا می‌کند. به بیان ساده، بانک روی کاغذ بزرگتر می‌شود، اما از نظر نقدی ضعیف‌تر می‌شود. این مساله در مورد سود ناشی از تسعیر ارز حساس‌تر نیز هست؛ زیرا ممکن است منابع ارزی بانک هنوز بلوکه باشد؛ امکان انتقال آنها وجود نداشته باشد؛

عملاً غیرقابل استفاده باشند.

اما بانک همچنان ناچار به پرداخت مالیات نقدی سود ناشی از همان دارایی‌های غیرقابل دسترس می‌شود. در نتیجه، بخشی از نقدینگی بانک از سیستم بانکی خارج و به دولت منتقل می‌شود، بدون آنکه بانک واقعاً به همان میزان منابع جدید در اختیار گرفته باشد. این وضعیت می‌تواند فشار شدیدی بر نقدینگی بانک وارد کند؛ به‌ویژه در بانک‌هایی که پیش از این با ناترازی منابع و کمبود نقدینگی مواجه هستند.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی

شرکت تعاونی مسکن پاسداران نیروی زمینی رفسنجان (در حال تصفیه) (شماره ثبت ۶۳۱)

(نوبت دوم)

بدینوسیله از کلیه اعضاء شرکت تعاونی مسکن پاسداران نیروی زمینی رفسنجان (در حال تصفیه) دعوت بعمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی شرکت که راس ساعت ۴ عصر روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۳/۱۷ در محل رفسنجان، فیض آباد، کوچه شهید مقیمی ۷، کوچه شهید عباسپور ۵ (پهشت ۵)، پلاک ۵ تشکیل می‌گردد حضور یابند.

دستور کار جلسه:

۱- قرأت گزارش هیات تصفیه

۲- تصویب تمدید مدت هیات تصفیه

ضمناً اعضایی که به هر دلیل قادر به حضور در جلسه مجمع عمومی فوق نمی‌باشند و قصد دادن وکالت را دارند بایستی حداکثر تا ۲۴ ساعت قبل از مجمع عمومی مذکور به همراه وکیل مورد نظر به محل دفتر شرکت تعاونی مراجعه و فرم وکالت را تکمیل و دریافت نمایند. لازم به ذکر است به غیر از وکالتنامه‌های فوق‌الذکر و رسمی، وکالتنامه دیگری پذیرفته نیست و هر عضو حداکثر وکالت سه عضو را می‌تواند بپذیرد و هر شخص غیر عضو تنها وکالت یک عضو را می‌تواند بپذیرد.

هیأت تصفیه شرکت تعاونی مسکن پاسداران نیروی زمینی رفسنجان (در حال تصفیه)